

4. Om svaret på den första och/eller den andra frågan är jakande, ska de allmänna rättsprinciperna då beaktas, mot bakgrund av artikel 6.3 FEU, med avseende på de förbud som en medlemsstat inför och beviljandet av en anpassningsperiod? Ska de grundläggande rättigheterna beaktas – såsom äganderätten och förbudet mot att beröva någon äganderätt utan ersättning – med avseende på den införda begränsningen i förevarande mål och om så är fallet, på vilket sätt?
5. Om svaret på den första och/eller den andra frågan är jakande, ska då domen i målet *Brasserie du Pêcheur* [dom av den 5 mars 1996 i de förenade målen C-46/93 och C-48/93] tolkas så, att ett åsidosättande av artikel 34 FEUF och/eller artikel 56 FEUF kan ligga till grund för ett skadeståndsansvar för medlemsstaten på grund av att dessa bestämmelser – till följd av sin direkta effekt – ger upphov till rättigheter för enskilda i medlemsstaterna?
6. Kan direktiv 98/34/EG tolkas så, att lagstiftning i en medlemsstat som genom att den föreskriver att spelautomater endast får drivas på kasinon förbjuder drift av dem i spelhallar, utgör ett "annat krav"?
7. Om svaret på den sjätte frågan är jakande, kan då enskilda i en medlemsstat göra gällande att medlemsstaten har åsidosatt artikel 8.1 och/eller artikel 9.1 i direktiv 98/34/EG, i den meningen att det är en underlåtenhet från medlemsstatens sida som är skadeståndsgrundande? Vilka aspekter ska den nationella domstolen beakta då den prövar huruvida svaranden har gjort sig skyldig till en överträdelse som är tillräckligt klar och vilken typ av skadeståndskrav kan en sådan överträdelse ligga till grund för?
8. Är den gemenskapsrättsliga princip enligt vilken medlemsstaterna är skyldiga att betala ersättning till enskilda för skador till följd av överträdelser av gemenskapsrätten som kan tillskrivas medlemsstaterna även när medlemsstaten har suveränitet inom det område som den antagna lagstiftningen avser? Kan i det fallet även de grundläggande rättigheter och allmänna rättsprinciper som följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner ge vägledning?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EGT L 204, s. 37).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litauen) den 4 mars 2014 – Bronius Jakutis och Kretingalės kooperatinė ŽŪB mot Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė

(Mål C-103/14)

(2014/C 142/34)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bronius Jakutis och Kretingalės kooperatinė ŽŪB

Motpart: Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos (nationella utbetalningsmyndigheten under jordbruksministeriet), Lietuvos valstybė (litauiska staten)

Sakägare: Lietuvos Respublikos Vyriausybė (Republiken Litauens regering), Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija (Republiken Litauens jordbruksministerium)

Tolkningsfrågor:

1. Såvitt avser bedömningen mot bakgrund av artikel 10.1 jämförd med artiklarna 7 och 121 i förordning nr 73/2009 av nivån på direktstödet i de gamla och de nya EU-medlemsstaterna:
 - a. Ska artikel 7.1 jämförd med artiklarna 10.1 och 121 i förordning nr 73/2009 tolkas så, att nivån på direktstöd i de gamla EU-medlemsstaterna som överstiger 5 000 euro uppgår till 90 % år 2012?
 - b. Om den första frågan ska besvaras jakande, innebär detta att nivån på direktstödet i de nya och de gamla EU-medlemsstaterna år 2012 inte har blivit lika, mot bakgrund av innehållet i och syftena med artiklarna 10.1 och 121 i förordning nr 73/2009?

- c. Strider slutet av artikel 10.1 i förordning nr 73/2009 ("... med beaktande av eventuella minskningar i enlighet med artikel 7.1") och kommissionens arbetsdokument DS/2011/14/REV 2, i vilket en annan grundval för direktstöd anges för jämförelseändamål – i de nya EU-medlemsstaterna bedöms nämligen direktstödsnivån utan att modulering har tillämpats (90 % i enlighet med artikel 121), medan modulering har tillämpats i de gamla EU-medlemsstaterna (100 % minus 10 % i enlighet med artikel 7.1) – mot anslutningsakten, mot unionsrättens principer, däribland principen om skydd för berättigade förväntningar, principen om god förvaltning, principen om lojal konkurrens och principen om icke-diskriminering, och mot den gemensamma jordbrukspolitikens mål, som anges i artikel 39 FEUF?
2. Såvitt avser huruvida artikel 10.1 och slutet av sista stycket i artikel 132.2 i förordning nr 73/2009 samt de unionsrättsliga åtgärder som har antagits på grundval därav är oförenliga med anslutningsakten och unionsrättens principer:
- a. Strider slutet av artikel 10.1 ("... med beaktande av eventuella minskningar i enlighet med artikel 7.1") och slutet av sista stycket i artikel 132.2 ("... med beaktande av, från och med 2012, tillämpningen av artikel 7 jämförd med artikel 10") i förordning nr 73/2009 samt kommissionens arbetsdokument DS/2011/14/REV 2 och kommissionens genomförandebeslut K(2012) 4391 slutligt, vilka antogs på grundval därav, mot anslutningsakten, i vilken det inte finns några föreskrifter om modulering av direktstöd eller minskning av kompletterande nationellt direktstöd i de nya EU-medlemsstaterna eller om det år då direktstödet förutsätts ha blivit lika i de nya och de gamla EU-medlemsstaterna?
- b. Strider artikel 10.1 och sista stycket i artikel 132.2 i förordning nr 73/2009, kommissionens arbetsdokument DS/2011/14/REV 2 och kommissionens genomförandebeslut K(2012) 4391 slutligt – med tanke på att deras innehåll och syften innebär att modulering av direktstöd och minskning av kompletterande nationellt direktstöd ska tillämpas år 2012 i de nya EU-medlemsstaterna, vilka erhåller avsevärt mindre stöd än de gamla EU-medlemsstaterna – mot unionsrättens principer, däribland principen om skydd för berättigade förväntningar, principen om lojal konkurrens och principen om icke-diskriminering, och mot den gemensamma jordbrukspolitikens mål, som anges i artikel 39 FEUF, särskilt målet att höja produktiviteten inom jordbruket?
- c. Strider den ändring av sista stycket i artikel 132.2 i förordning nr 73/2009 ("med beaktande av, från och med 2012, tillämpningen av artikel 7 jämförd med artikel 10") som gjordes genom rättelseförfarandet (EUT L 43, 2010, s. 7) (en ändring varigenom en justering av icke-teknisk art gjordes men bestämmelsens innehåll ändrades i grunden eftersom det slogs fast att direktstödet i de nya och de gamla EU-medlemsstaterna förutsattes bli lika år 2012) mot unionsrättens principer, däribland principen om skydd för berättigade förväntningar, rättssäkerhetsprincipen, principen om god förvaltning och principen om icke-diskriminering?
- d. Har ordet *dydis* ["nivå"] i artikel 1 c i punkt 27b i kapitel 6.A (Jordbruk) i bilaga II till anslutningsakten samma betydelse som ordet *lygis* ["nivå"] i sista stycket i artikel 132.2 i förordning nr 73/2009?
3. Strider kommissionens genomförandebeslut och kommissionens arbetsdokument DS/2011/14/REV 2, vilka inte offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* och i vilka det inte anges tillräckliga skäl (de antogs uteslutande med ledning av att nivån på direktstödet i de nya och de gamla EU-medlemsstaterna förutsattes bli lika år 2012), mot anslutningsakten och mot unionsrättens principer, däribland rättssäkerhetsprincipen, principen om skydd för berättigade förväntningar och principen om god förvaltning? Om så är fallet, ska då artikel 1.4 i kommissionens genomförandebeslut ogiltigförklaras med hänvisning till att den strider mot förordning nr 73/2009 och anslutningsakten?